

SZÖLLŐSY TIBOR

AZ ÁRAS KISÜSTI

Késésben voltam, ezért nem hajtottam fel az országútra, hanem a surranónak nevezett kertek alatt, erdőkön keresztül vezető másodrendű úton indultam, mert az kábé nyolc kilométer megtakarítást jelentett, és jól ismertem azt a vonalat.

Jó tempóban haladva szűk negyedóra alatt elértem a szomszédos M. falut, ahol szintén lehetett spórolni a kilométerekből, mert nem a kacska-ringós, az egész települést átszelő utcát választottam, hanem letértem egy rövidebb szakaszra, amikor megpillantottam az addig nem látott út menti táblát: Forgalmi rend változás! Egyirányú forgalom!

Mire „leesett a tantusz” már megtettem néhány tíz métert a kötelező iránnyal szemben, de mivel nem volt forgalom, úgy döntöttem: nem fordulok vissza. Épp pontot tettem döntésem végére, mikor megpillantottam a kanyarból kibukkanó rendőrautót.

Reflexszerűen fékeztem és ráfordultam az út menti árok egyik hídjára, ami mögött egy szép méretes porta kapuja pihent.

– Hátha megúszom! – gondoltam, de tévedtem, mert a rendőr kiszállva kocsi-jából már lépésnyire volt tőlem, s mire leengedtem az ablakot, köszöntve megszólított és kérte járgányom papírjait, amiket nem éppen sietősen végigmustrált.

– Na, már csak ez kellett! – villant át elmémben. – Nem elég, hogy elkések, de még bírságot is kapok.

– Nem látta a figyelmeztető, a kötelező irányt mutató táblát?

– Azt... az igazat megvallva csak az utolsó pillanatban vettem észre, de... de mivel ide igyekeztem – mutattam az előttünk lévő házra –, gondoltam, ez a néhány méter nem olyan nagy szabálysértés...

– Már pedig az, és pénzbírságot von maga után!

– Meg aztán nincs is forgalom, meg nagyon sietek – próbálkoztam tovább, de láthatóan eredménytelenül, mert már írta is a mikulászacskóra emlékeztetőt.

– És ha nem vagyok tolakodó, akkor – nézett rám mosollyal a szájugában – megmondaná, miért jött, mit szeretne ebben a házban?

Kénytelen voltam folytatni – kérte is – a rögtönzött magyarázkodásomat, mert nem volt „vészkijárat”.

– Arról van szó, hogy házifőttes pálinkát szeretnék vásárolni a gazdától, mert valamivel olcsóbb, mint másutt, meg finomabb is.

(Nem volt titok: ezen a településen rengeteg gyümölcsöt termesztettek és főzték belőlük a kerítésdöntögetőt.)

– Honnan veszi, hogy itt van házi pálinkaárusítás: se cégér, se hirdetés se a házon, se a bejárati kapun.

– Ezt csak úgy hallomásból tudom, vagyis tudja mindenki, mert én is mástól hallottam.

– Érdekes, mert semmi jel sem utal arra, hogy itt főzde lenne, de ha mégis, úgy az érvényes rendelet értelmében 50 liter a kifőzhető mennyiség, amit nem szabad árusítani.

– Ahogy beszélük... igaz, hogy nem törvényes az árusítás, de azért, pláne így ünnepek előtt, az illetékesek szemet hunynak, mert, nem titok, ők is belekóstolhatnak – öntöttem zavaromban újabb olajat a tűzre.

Ezen okfejtés hallatán átadta autóm papírjait egy csekk kíséretében, majd némi fennhanggal szólt:

– Olyanokat mondott, azaz felvilágosított, amit eddig nem tudtam! Na indulhat, jó utat, legyen máskor körültekintőbb, figyelmesebb! És ne kopogtasson ebbe a házba soha pálinkavásárlási szándékkal, mert itt nem főznek kontyalávalót.

– Ezt meg honnan tudja?

– Onnan, hogy ez az én házam, itt lakom születésem óta.

RÖVIDKÉK

1. Nem kell ahhoz feltétlenül politizálni, hogy áldozatává váljunk a politikának.

2. Légvárak építéséhez nem feltétel a szakértelem.

3. Az emlékek kortalanok és kiváltságot élveznek: nem öregednek párhuzamban gazdájukkal.

4. Az emberi agy olyan, mint egy hajtómű: csak akkor működik folyamatosan és hibátlanul, ha fel van töltve üzemanyaggal és karban van tartva.

5. Amennyiben van emberszabású majom, úgy kell lenni majomszabású embernek is.

6. Sok orátor mondanivalója érthetetlen, mert minduntalan a saját szavába vág.

7. Ha ifjú korában legénykedik az ember, akkor hajlott korában öregkedik?
 8. Minél gyakrabban betegeskedik az ember, annál többet tud az egészségről
 9. Életünknek van egy nem egyértelműen fogadott, de visszautasíthatatlan ajándéka: a következő év.

10. Az egyre súlyosbodó légszomjamat mi sem bizonyítja jobban, mint-hogy szülinapomon egyre nehezebben fújom el a szaporodó gyertyákat.

11. Az idegeskedés rossz tanácsadó, ami szent igaz, ám engem idegesít, ha eszembe juttatják.

12. Nyugdíjas orvosként egyetlen páciensem van: önmagam, akivel napi huszonnégy órát is tudok foglalkozni, de még soha nem kaptam ezért hálapénzt.

13. Az emberek egyformán örülnek, de különbözőképpen irigykednek.

14. A hátat fordítónak is szemébe lehet mondani az igazságot.

15. Reális álmokat csak nyitott szemekkel lehet álmodni.

16. Forró helyzetből hideg fejjel ajánlatos kiutat keresni.

17. A tevékenység ősi ellensége az ábrándozás.

18. Felesleges igyekezet bekötni Justicia szeméit, amennyiben igaz, hogy vakon születik.

19. A színlelt együttérzés csak fokozza a fájdalmat.

20. A titok megosztása első lépés az árulás felé.

21. A szabadság ott érzi otthon magát, ahol igénylik, fogadják – akár áldozatok árán is.

22. A legtöbb férfinak kockásak a hasizmai, csak zsírréteggel álcázza.

23. Hallottam: eddigi életem második felét odaadnám bárkinek, aki lehetővé tenné az első fél újraélését.

24. Figyelmeztető felirat egy csehóban: Ittasan senkit nem szolgálunk ki! De ha mégis, hamar csődbe mennének.

25. Figyelmeztetés egy üzlet portálján: Tűz esetén hívja az üzlet tulajdonosát! Zárójelben a telefonszám. Nem inkább a tűzoltókat kellene hívni?

26. Egy másik boltban olvastam: Az árak forintban értendők! Még szerencse, hogy idejében észrevettem a figyelmeztetést, mert dollárral szándékoztam fizetni a vásárolt légyfogóért.

27. Az iskola főbejáratának üvegablakán volt olvasható: Ma 17 órakor cirkuszi előadás lesz a művelődési házban. A belépő jegy ára: 1000 forint. Valaki – csakis egy tanuló lehetett – odaírta: Csinálunk mi ingyen is!

28. A könyves üzletek és könyvtárak a szellemi és lelki táplálékok svédasztalai.